

res ret, og vi vil ikke acceptere de anslag, der på det seneste har været mod den offentlige orden. Når der etableres selvbestaltede visitationszoner, når den kommunale madudbringning finder det nødvendigt at bede om politibeskyttelse, når der skydes i gaden, når unge under den kriminelle lavalder bevidst skubbes foran, er vores tolerancegrænse ikke bare nået, så er den langt overskredet.

Regeringen har derfor fremlagt en bandepakke, hvor vi sætter markant fokus på sikkerhed og tryghed her og nu. Det gør vi bl.a. med mere synligt politi, med forslag om skærpede straffe og med bedre efterforskningsredskaber. Unge, der er havnet i kriminalitet, skal stoppes konsekvent af lovens faste arm. Børn og unge, der er på vej til at begå kriminalitet, skal stoppes af en fast og varm hånd. De skal mærke konsekvens, før det for alvor går galt, før de bliver en del af banderne. De skal så at sige have et bestemt skub frem ad en bedre livsbane.

Derfor må vi gentænke og nytænke vores indsats over for ungdomskriminalitet. Selvfølgelig skal 14-årige ikke sidde i fængsel med hærdede forbrydere. Men det er helt, helt uacceptabelt, når der spekuleres i at lade børn begå kriminalitet, fordi de ikke kan straffes. Vi bør fordomsfrit diskutere et alternativ til den eksisterende kriminelle lavalder. Og vi bør vurdere, hvordan det kan skærpe kommunernes fokus på den tidlige forebyggende indsats, hvis der indføres en kommunal medfinansiering af kriminalforsorgen. For det koster noget, det koster energi, målrettethed og samarbejde i kommunen at få de unge væk fra gaden og ind i skolen og ind i arbejdslivet. Men det koster i princippet ingenting, hvis det for alvor går galt og de unge sættes fra gaden ind i fængslet. Det er næppe hensigtsmæssigt.

Derfor vil regeringen i forlængelse af bandepakken efter sommerferien fremlægge et retspolitisk udspil med henblik på lovgivning i den nye folketingssamling.

Det danske velfærdssamfund er med til at bære os gennem krisen. Og uanset krisen skal vi blive ved med at udvikle vores velfærdssamfund – et moderne velfærdssamfund, der tager udgangspunkt i mennesker, ikke i systemer. Gennem hele min politiske karriere har det været en ledetråd at modernisere og udbygge det velfærdssamfund, jeg selv er vokset op med. Vi skal på den ene side være bedre til at møde det moderne menneskes individuelle krav. Og vi

skal på den anden side være endnu bedre til at tage hånd om de svageste.

Kl. 13:22

Når jeg taler om det moderne menneskes individuelle krav, bliver det tit oversat til udlicitering og frit valg. Det kan det også være, men det er bestemt meget andet og mere end det. Det drejer sig om at tilbyde fleksible løsninger i stedet for standardvarer alle de steder, hvor det er muligt og bedre møder borgernes behov.

Det drejer sig om at udvikle en folkeskole, hvor hvert enkelt barn stimuleres og udfordres i størst mulig grad helt ud til egen grænse af videbegærlighed, at udvikle en beskæftigelsespolitik, der tager udgangspunkt i den enkelte lediges kvalifikationer, og at udvikle en ældreservice, der har afsæt i respekt for den ældres personlige integritet og egne valg. For det at blive gammel er ikke nogen sygdom, det er et privilegium, man opnår, hvis man lever længe nok, og derfor skal ens egne værdier respekteres også i alderdommen. Det drejer sig om at udvikle et sundhedssystem af højeste faglige standard, men på en måde, hvor det også er til stede i lokalsamfundet og tager højde for den enkelte patients særlige behov.

Det stiller store krav. Det stiller først og fremmest store krav til Christiansborg – til regering og Folketing – og til kommuner og regioner om ikke at kvæle iderigdom og virkelyst i unødigt bureaukrati og detailregulering. Blomster skyder nedefra, og er der en tidsel iblandt, må den luges ud. Derfor skal tillid og ansvar gå hånd i hånd i udviklingen af den offentlige sektor. Vi skal være mere ambitiøse i den måde, vi leder den offentlige sektor på. Derfor er det helt afgørende, at vi bringer kvalitetsreformen i mål med alle de mange initiativer, der giver kommuner, regioner, børneinstitutioner, plejehjem og sygehuse større rum og bedre redskaber til selv at finde de bedste løsninger til gavn for borgerne.

Regeringen har, siden den oprindeligt tiltrådte i 2001, prioriteret sundhedsområdet højt. Vi har skabt fem stærke regioner, hvor udviklingen af et stærkt offentligt sygehusvæsen er den absolutte hovedopgave, vi har tilført rigtig mange ekstra penge, vi har uddannet og ansat flere læger og sygeplejersker, og vi har opnået resultater med langt flere behandlinger for almindelige lidelser og langt bedre behandlinger til patienter med livstruende sygdomme. Og så har vi taget opgøret med den misforståelse, at det er vigtigere at bekæmpe privathospitaler end ventelister.